

Foje, Arbata

ar tu atsimeni laikus
visas beprotikas naktis
ms negimusius vaikus
a vis dar matau j akis
tai buvo keisti keisti laikai
kai mes vis dar udme save
ir ms begstantys veidai
atsispinddavo lange
dabar ant stalo prie mane
tiktai atalus arbata
o rankos tyliai udengia akis
a noriu bt kakur toli
nes jeigu liksiu praeity
galiu ir vl pradt kartot klaidas
ilga kaip imtmeiai diena
ilgai bus chaoso pilna
vienatv tno visuomet
kakur arti prie kno bet
nebna aminos ruduo
ir a tikiu kakiek dar tuo
silpna pulsuojanti viesa
tamsaus koridoriaus gale
Rytis i Maeiki